

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Preful unui exemplar: 1 Leu

Sărbătorile.

Isus vindecă în Sinagogă sâmbăta o femeie, care avea de optsprezece ani duhul neputinței și mai marilor sinagogei, care excepționau că vindecarea s'a întâmplat sâmbăta le spuse: „Fățarnicilor, fieștecarele din voi au nu și desleagă Sâmbăta boui său sau asinul său dela iesle, și-l duce de-l adapă? Dară aceasta fata lui Avram fiind, pe care o legase satana iată de optsprezece ani, au nu se cădea a se deslega din legătura aceasta în ziua Sâmbetei?”

Dulcele Mântuitor cu aceste vorbe ne-a spus și aceea, că zilele de sărbători nu ne dispensează de datoria noastră de a fi miloși cu alții. După o liturghie bine ascultată, la care ne-am împărtășit în „Cel mai Sfânt,” nu putem mai frumos a petrece ziua, decât în fapte caritative. Nu

putem mai adevărat să sfințim ziua Domnului, decât să-i facem cuiva bine. Faptul milostiv este încheierea firească a celor auzite în biserică și corespunde tendințelor bisericii, ca în dumineci și sărbători să ne ocupăm cu sufletul nostru.

Dar, chiar obligația aceasta, ca duminicile și sărbătorile noastre să fie folosite pentru cele sufletești, exclude ca noi să ne ocupăm cu munca aceea, care ne dă nouă pâinea de toate zilele. Legea civilă, deși are alte motive ca cele religioase, e mai conștientă de însemnătatea zilei de sărbătoare, decât particularii.

Nici la noi nu se țin sărbătorile cu așa sfințenie, cum ar trebui să se țină. Deja două persoane de bun simț, au venit la mine și m'au rugat să scriu în „Duminica” despre ținerea sărbătorilor, căci oamenii noștri lucrează din greu duminica și în sărbători. Să știe

toți aceia, care o fac aceasta, că munca făcută în zile oprite nu ne aduce roade, fiindcă e lipsită de binecuvântarea lui Dumnezeu. De regulă acești oameni „diligenți,” care lucrează și când n'ar trebui a lucra, rămân cei mai săraci.

Căci nu trebuie să uităm, că Isus a vindecat sâmbăta, dar niciunde nu putem citi, ca el fiind dulgher, să fi lucrat pentru folosul lui în ziua de sâmbătă.

Dr. Irina Berinde.

O nouă gazetă catolică. În B. curești a apărut o nouă gazetă catolică sub direcțiunea dlui G. Loescher: *Crainicul*.

Abonamentul 150 Lei pe an. Primele numere au apărut în condițiile cele mai bune. Cum fiecare șir este pătruns de catolicism și ne servește tuturor de hrană bună sufletească, ar fi bine să aibă cât de mulți abonați, mai ales, că avem datoria sfântă de a ajuta presa catolică.

Toate gândirile noastre spre Pruncul Isus.

Gândul nostru ne poartă spre Belleem, spre peșterasfântă. Acolo, într'o noapte a străjuit de-asupra ei o stea luminoasă; lumina ei era așa de neobișnuită că magii depărtărilor au înțeles că zodia pământului se schimbă: o eră nouă, o eră de înălțare începe. În noaptea aceea s'a smuls din „Infinit” „Cuvântul” — s'a mărginit, s'a limitat intrupându-se. Faptul acesta care irupe ca ceva neologic în determinismul riguros al vieții noastre ne cutremură, ne surprinde, ne umple de o bucurie negrăită, precum și de o durere nemărginită: Dumnezeu împins de o milă imensă pentru mizerabila noastră făptură, coboară spre tina noastră, nu se îngreșază, ia forma omenească primind toate suferințele ce sunt legate de țărână (în afară de patimi); pe toate le învinge cu puterile sufletului lui Dumnezeesc, învățându-ne ca un tată și ca un frate cum să fimem cărarea spre izbăvire, spre înviere.

Nu poți să treci din lumea păgână în lumea creștină, până nu te faci mic, mic de tot ca un prunc de mic. Și învățătorul a venit din lumea celor necuprinse în lumea aceasta a simțurilor noastre sub chip de prunc. Așa i-a fost intrarea. Aici e sublima învățătură ce ne-o pune în față.

Tu însuși ca individ, dacă Isus n'a fost cu tine din copilă-

ria ta, sau a fost cu tine, dar te-ai rătăcit de lângă el, te trezești de-odată de-abia mișcându-te prin mocirlă, cu pași greoi, bolnavi . . . și cu o grozavă scârbă de tot ce auzi, de tot ce vezi, de toate răsunetele lumii aceștia în ființa ta.

Ei bine, nu-ți poți desprinde tălpile din tină, nu te poți avânta spre viața creștină decât investimântându-te în albul nevinovăției de prunc, nemai știind de chemările păcatului, nemai umblând pe urmele vechilor obiceiuri.

Te investimintezi în smerenie, în smerenia pruncului: nu știi de *i n g â m f a r e*, de trufie. Ca un prunc te investimintezi în ascultare, lăsându-te în voia Domnului, al cărui glas te silești mereu să-l prinzi în vuetul vieții . . . și al cărui glas îl auzi mereu, ținând poruncile Lui.

Așa înfățișându-te ca un prunc, prin luptă dureroasă, asemenea în suferință cu umilințele din clipa intrupării Fiului Dumnezeesc, a micșorării Lui, intri cu adevărat în viața creștină. Din zi în zi ne vom simți mai purificați și vom îndrăzni să așteptăm, cerând cu încredere, harul învierii noastre sufletești. Căci pentru această înviere s'a coborât Domnul în stratul acesta grosolan al materiei și al suferințelor, al minciunilor, al indoelilor. Ne amin-

tește că suntem fiii lui Dumnezeu și că suntem creați pentru cer.

Voința noastră nu poate înfăptui fără harul Celui de Sus. Cu acest har numai, putem să mergem spre desăvârșire, putem să rupem cu obișnuințele cele rele, cu defectele noastre. Să-l dorim fierbinte harul acesta, nimic să nu ne stea înaintea decât dobândirea lui, să-l cerem cu toată încrederea, năzuindu-ne la cât mai multă noblețe în tot ce gândim, în tot ce spunem, în tot ce facem, deci neconținut să jertfim, reculegându-ne în Domnul cu toată pietatea.

Octavia Corodeanu.

Poveste cu tâlc. Odată un călător obosit de lungul drum parcurs în mijlocul unei păduri să lasă la pământ să se odihnească. El obosit cum era — adormi.

Când se trezește, cu mirare a observat, că se găsește în alt loc, nu acolo, unde a adormit. Cercetând pricina, a aflat, că el stă culcat pe spatele unui animal uriaș. A găsit cauza, pentru care se găsește în alt loc: animalul toată noaptea a mers înainte. Înțelege-ți tâlcul? Animalul uriaș este „timpul” care trece, iar călătorul ești tu. Ești târât de „timp” tot înainte, fără să observi și calea este tot mai scurtă. Pentru aceea spune sf. Grigore: Timpul nu este altceva, decât neîncetată călătorie către moarte.

Despre catolicismul din Franța de azi.

„... Viitorul creștinismului l-am putea simboliza cam în felul următor: parohul în parohia sa în loc să declare pe cinci oameni de netrebnici — răzvrătiți, — prin propriile sale sacrificii să vină în ajutorul celor cinci nefericiți și atunci douăzeci și cinci netrebnici se vor întoarce în locul celor cinci. Acest principiu a fost proclamat în — occident — în Franța și acest principiu a fost și realizat aproape în tot locul.

Totul e numai chestia nivelului. Catolicismul francez a trecut deja peste criza timpurilor moderne și bolile copilăriei. Nivelul vieții catolice e în paritate cu greutatea vremurilor. Conducătorii sunt „sfinții părinți” iar nu „principii domnitori,” nu sunt „domni poruncitori,” ci sunt „stăpânitorii sufletelor” în înțelesul apostolic. Dacă fac politică și atunci se roagă, adică luptă pentru cei nefericiți și mizeri, nu amestec în prezența vreunui neînsemnat secretar de stat sau vreunui alt personaj distins, pentru că simțesc neînțelesul prezența unui Domn mai mare, al Aceluia, pe care îl slujesc și care îi va judeca odată în pragul lumii celelalte. Dom. Bernard Laure, priorul vestitei Mănăstiri a benedictinilor din Houtcombe zice următoarele: „În cazul când catolicismul să leagă de careva clasă socială și trebuie să res-

pecte legăturile și interesele conducătorilor laici, acest catolicism Dumnezeu îl părăsește și-l pune în focul purgatorului revoluționar, ca să-l curățească. Să nu meargă de preot acela, care vrea să servească în mod fariseic pe doi domni deodată... E mare avantaj în Franța că biserica nu e deobligată în nici o direcție, cu nici un interes secret, nu trebuie să facă curte nimănui, pentru că nici social, nici material nu depinde de nimeni. Sărăcia ei, e mândria ei și în aceasta e pe urmele lui Hristos. La aceasta însă are lipsă de astfel de catolici laici și eclesiastici, cari aieva numai în viața cea de veci așteaptă toată răsplata lor, pentru că altcum nu ar avea curajul necesar la rezolvirea chestiilor. Lerclerq, profesor la academia teologică în Lille, tip absolut spiritual, nobil, cap logic a spus odată: „sunt convins că dacă pe vreunul dintre catolicii noștri farisei l-am fi putut demasca și depărta din mijlocul nostru — s'ar bucura îngerii din cer mai mult, cași când aș fi tocat în cap vre-o sută de necredincioși, pentru că așa am făcut mai mult pentru Biserică...”

A trecut vremea catolicismului glumeț, a conducătorilor cari numai la bancheturi știu a declama, când s'a cerut dela badea X să ne șoptească în

urechi glume proaste despre călugări, a trecut vremea creștinismului fals, laș și egoist, în aceasta epocă de neagră îngrijorare. În occident și-a ocupat deja locul viața spirituală, care e sfântă și aschetică. Insuși Părintele Papa s'a predat pe sine și Biserica întreagă acestui nou tip de ascheticism, punându-se sub patronajul sfintei Tereza de Lisieux, canonizată de dânsul, sub scutul acestui spirit serafic, mare și curat, care a înțeles principalul și care a făcut dovadă despre inima eroică, când a declarat în Carmel din Lisieux: „dacă nu aș fi fost primită de călugăriță în Carmel, m'aș fi prefăcută că aș fi fată rea și în societatea fetelor de stradă mi-ași fi petrecut viața, numai ca să le ajut și să le readuc la Dumnezeu...” În așa înălțimi eroice ridică misticismul activitatea, smerenia preoților francezi, abnegarea lor eroică își are răsplata în numărul mare al celor ce se îndreaptă și rugăciunea e rețeaua tainică, care se întinde asupra pământului Franței. Sunt mai multe orașe, în frunte cu Marsilia, unde deodată două mănăstiri carmelitane se zidesc, fiind atâția concurenți pentru viața contemplativă monahică.

În occident aieva se știe că ce putere și efecte are viața contemplativă, desprețuirea lumii acesteia nu numai în vorbe dar predicată prin fapte, în vremea de azi care parcă începe a se transforma într'un singur târg lacom și ordinar.

(După B. Borisz.)

Un bun și creștinesc calendar pe anul 1934 a apărut la Mănăstirea Bixadului. Părinții călugări de acolo s'au născut să dea o carte bună în mâna poporului. Partea calendaristică cât și lecturile sunt foarte bune și corespunzătoare, iar glumele produc veselie creștinească. Preful — modesta sumă de 15 Lei — este mic față de prețul altor lucrări asemănătoare. Recomandăm călduros cititorilor noștri.

Misiuni sfinte în Maramureș. Postul Crăciunului este timp de reculegere sufletească. Așa au înțeles câteva parohii din acest ținut. În zilele aceste se țin misiuni populare în Bărsana, Satsugatag și Budești. Cele dintâi sunt conduse de părintele Leo Manu superiorul Mănăstirii Moiseiului, iar ultimele de p. Titu Berinde din Sighet în legătură cu binecuvântarea Crucii comemorative ridicată întru amintirea de 1900 ani a Răstignirii lui Isus Hristos.

Nădăduim, că aceste misiuni vor avea rezultatele cele mai bune. Vom reveni!

Fiind în toiul propagandei electorale îmi aduc aminte de fapta unui preot, despre care am cetit undeva. Într'o zi de Duminecă preotul din chestie a observat — supărat — că credincioșii au venit în număr foarte mic la Biserică. Cercetând pricina, află, că pe timpul serviciului divin a fost anunțată venirea unor candidați și a unui ministru. Dumineca următoare urcă amvonul și își începe predica așa: „*În lături Hristoase, căci vine ministrul*” și în fața poporului rușinat a început predicăția, lovind greu pe aceia, cari pentru lucruri lumești uită de datoriile sufletești.

În orașul Viflaem.

(Colindă).

În orașul Viflaem
 Veniți boieri să vedem,
 Că astăzi ni s'a născut
 Domnul cel făr' de 'nceput
 Și astăzi ni s'a umplut
 Prorocirea de demult,
 Că se va naște Hristos,
 Mesia, Cap luminos
 Din Fecioara Maria,
 Din neamul lui Avraam,
 Din sămânța lui David,
 Din Spirit Sfânt zemislit.
 Trei crai dela Răsărit
 La 'nchinare au venit,
 Daruri scumpe aducând
 Și cătră Hristos zicând:
 „Culcă-te Impărat ceresc
 În sălaș dobitocesc;
 Te culcă pe fân uscat,
 De îngeri înconjurat.
 Craii Te vor lăuda
 Și mărire Îți vor da.”
 Mărire 'ntru cei de Sus
 Și pace pân' la Apus!

Calendar săptămânal.

10 — 16 Decembrie 1933.

10. Dumineca XV d. Înălț. sf. Cruci. (Ap. Efez. 6, 10. Ev. Luca 18, 35) M. Mina
11. Luni C. Daniil
12. Marți Spiridon † 347
13. Mercuri M. Eustratie
14. Joi M. Tirs
15. Vineri M. Elefterie
16. Sâmbătă Pr. Ageu 600 a. Hr.

